

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XIV Číslo 4

Nepredajné

August 2012

ČISTOTA A PORIADOK

„Ak chceš zmeniť svet, nezačínaj menením sveta, to je zlá cesta, ktorou ľudstvo šlo až dodnes. Zmena tohto, zmena tamtoho, ale žiadna zmena individuality.

Zmeň seba. Dávaj pozor, aby si ničím neprispel k tomu, aby bol svet peklom. A pamätaj na to, aby si prispel svetu niečím, čo by z neho urobilo raj. To je celé tajomstvo“ (Osho).

Pozorujme svet okolo seba. Videli sme niekedy, ako prichádza noc, pozorovali sme, ako vychádza slnko? Okolo nás je krásny svet, a my sa správame ako slepci.

Článkov o čistote a poriadku v obci bolo už dosť. Veľa našich občanov sa správa k prírode macošsky. V jarnom čísle bol uverejnený článok o aktivite ľudí, ktorí dobrovoľne vyčistili priestory v obci i mimo nej. Dnes sú tieto priestory: Hliník, kameňolom, Rakovinský jarok, odpočívadlo - v pôvodnom stave - neporiadok. Občania si upravujú svoj dvor a neporiadok - šup za plot. Kopec buriny pri

potoku rastie a občan ho pomaly zosúva do potoka, veď to voda zoberie. Áno zoberie, ale zastaví pri ďalšom susedovi. Tiež bývam pri potoku a považujem to za výhodu. Vďačím životodarnej vode za dobrú úrodu aj napriek suchu. Občania majú často stavebný materiál dlhodobo na verejnom chodníku pred domom, ktorý mu ale nepatrí. Keď miesto potrebuje, správa sa ako vlastníka, ak nepotrebuje, nech sa obec stará. Bola som svedkom rozhovoru občanov, ktorí sa sťažovali na chýbajúce veľké kontajnery, nádoby na sklo. Ale veď to všetko je! Kontajnery na sklo sú vo dvore obecného úradu a občan má možnosť kedykoľvek odovzdať sklo. Aj veľké kontajnery boli v jarných mesiacoch. Občianky priznali, že často pozorujú susedov s plnými karami neporiadku, ktorý končí za obcou. Pripravené fopasce možno na čas tento problém vyriešia. Človek je tvor nespokojný. Každý je dobrý kritik, ak sa jedná o druhého. Ak trochu podrastie tráva, prečo sa nekosí. Kosí sa, ale nejde to

naraz. Občas sa pridružia naliehavé práce a kosenie musí ísť na pár dní bokom, ale vždy sa práca urobí. V okolí kostola je viac smetných nádob. Často bývajú plné domového odpadu vneseného v igelitovej taške. Aj tak sa dá šetriť lístkami. Na poslednom OcZ sa niektorí prítomní vyjadrili, že v susednej obci sa žije lepšie, pretože sa tam buduje, je tam väčšia čistota, atď. Ale aj v našej obci sa budovalo a stále sa buduje. Patríme k prvým obciam v okolí, ktoré majú kanalizáciu, na ktorú nie sú doteraz mnohí napojení. Takmer na každej ulici je chodník, pribúdajú nové asfaltky, stred obce nám môže každý závidieť. Čoraz viac ľudí si uvedomuje potrebu zberného dvora. Starostka obce sa o to snaží všetkými silami. Dúfam, že sa jej to podarí. Veľmi to obci a tým, ktorým na poriadku záleží, prajeme. Nádejame sa, že to bude pomoc a výhra v čistote a poriadku našej peknéj obce.

Gabriela Bahelková

Niekoľko tipov na dovolenku

Prvá destinácia – Radošina. V Radošine nie je veľa, ale predsa len sú, zaujímavé historické budovy, ktoré sa síce spomínajú v Knižke o Radošine (ktorú sme si neprečítali), ale vieme o nich málo alebo nič. Hneď za dedinou je Hliník, z kopca vidno za jasného počasia až do Nitry. Vlni sa nemeckí turisti pýtali, kde je to nezmárazujúce jazero, ktoré našli v turistickom sprievodcovi. Tento rok sme pri kostole, pri jaskynke, pri kaštieli, pri fare...videli českých i nemeckých turistov a dokonca i niekoľko slovenských. Čertova pec, Havran...

Druhá destinácia – Dražovce. Kostolík, o ktorom každý starší občan Radošiny vie, že v ňom zdochol kôň, a to sa podáva z generácie na generáciu. Bez elektriny, maličky, jednoduchý a veľmi, veľmi starý. Svadby v ňom pre jeho osobitú atmosféru mávajú domáce i zahraničné páry. Jednoducho rarita, ktorú sa oplatí vidieť.

Ďalších niekoľko tisíc destinácií – celé Slovensko. Celý život by nestačil na návštevu všetkých zaujímavých miest. Ešte jeden celý mesiac máme na dovolenky. Šťastnú cestu!

Redakcia

Zopár múdrostí pre rodičov i deti

Byť rodičom znamená podpísať celoživotnú pracovnú zmluvu, ktorá však nekončí odchodom do dôchodku. Napriek tomu je rodičovstvo prameňom veľkého zadosťučinenia.

Počat dieťa znamená dotknúť sa budúcnosti.

Dieťa, ktoré sme nenaučili disciplíny, bude bojovať proti tejto našej chybe svojím zlým správaním, aby si vynútilo vymedzenie mantinelov.

Otec, mama a Boh - tri pradená spletené do jedného lana, ktoré bude dieťa držať po celý čas jeho dospievania.

K našim najväčším pokladom patria spomienky na vlastné detstvo.

Čas, ktorý strávite so svojím dieťaťom, je ako peniaze uložené v banke: výška vášho vkladu bude z roka na rok vzrastať.

Starí rodičia môžu byť pre dieťa veľkým požehnaním. To oni mu dokazujú, že si ho vážia nielen v úzkom rodinnom kruhu, ale aj mimo neho.

(Čerpané z knihy 365 rodičovských inšpirácií Otcom a mamám od Juliet Janvrinovej.)

Z ROKOVANIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 22.6.2012 sa konalo zasadnutie obecného zastupiteľstva v kultúrnom dome v Radošine, ktoré otvorila starostka obce JUDr. Marta Kolková. Privítala prítomných poslancov, ako aj občanov a predložila návrh programu, ktorý bol schválený.

Pri kontrole uznesenia vo veci umiestnenia digitálneho merača rýchlosti na vstupe do Radošiny od Nitry starostka obce oslovila poisťovne, ale na žiadosť o príspevok na zakúpenie digitálneho merača rýchlosti žiadna neodpovedala, preto bolo navrhnuté zaobstarať digitálny merač na náklady obce a jeho umiestnenie prerokovať s dopravným inšpektorátom.

Na základe vyjadrenia rodiny Chalupových, ktorí nesúhlasia so zriadením vecného bremena cez ich pozemok, bude sa musieť riešiť kanalizácia z neodkanalizovaných domov na Družstevnej ulici iným spôsobom. Starostka rokovala so zástupcom riaditeľa Archeologického ústavu SAV v Nitre, s Dr. Chebeňom, ktorý prisľúbil pomoc pri spropagovaní Čertovej pece a histórie Radošiny. Spolupráca bude ďalej pokračovať s Archeologickým ústavom SAV v Nitre, historické informácie, ale aj exponáty budú umiestnené pravdepodobne na prízemí Obecného úradu v Radošine.

Ďalej sa prerokovávalo:

— Žiadosť Bohumíra Slišku o zaplatenie vykonaných prác v priestoroch vytekajúcej vody pri kultúrnom dome – nakoľko p. Slišku o uvedenú činnosť nikto nežiadal, poslanci Kučera a Mgr. Bahelková navrhli poďakovať p. Sliškovi v novinách.

— Žiadosť občanov Družstevnej ulice o riešenie kritickej situácie – p. Vražba predniesol svoju žiadosť aj ústne, nakoľko nedostal písomnú odpoveď. Starostka mu odpovedala, že cestu podľa finančných možností obce bude riešiť, keď bude dobudovaná kanalizácia. Starostka rokovala v uvedenej veci s firmou Hydro Topolčany.

— Žiadosť Poľovníckeho združenia Havran I. o prenájom pozemku a vybudovanie amfiteátra na kultúrno-spoločenské podujatia.

— Juraj Madarasz – žiadosť, sťažnosť o legálnosti stavby kanalizačnej prípojky, ktorá sa nachádza na parcele č. 431/9. Starostka informovala poslancov o rokovaní v tejto záležitosti s prednostom Obvodného úradu ŽP p. Ing. Thurzom, uvedený spor si musia vyriešiť medzi sebou majitelia nehnuteľností.

Interpelácie poslancov:

— V akom stave je realizácia Územného plánu obce po prieskume trhu – starostka rozoslala doklady na všetky

dotknuté inštitúcie, v dňoch 2.-3.7. 2012 Krajský stavebný úrad pre potreby vyjadrenia a posúdenia žiadosti o ÚPO urobí obhliadku v obci.

— Aký je stav realizácie výstavby bytoviek? – starostka oznámila, že sa posúva hranica výstavby bytovky z dôvodu vysokého napätia na pozemku na mesiac september 2012.

Príspevky občanov do diskusie:

— Marián Cvik – spýtal sa, či budú čistiť potok a cestu za Hečkovou ulicou.

— Božena Heráková – spýtala sa na čistenie potoka, že stromy, ktoré tam boli vysadené vykopali a teraz tam rastie žihľava.

— Milan Lendel – sa sťažoval, že pri potoku je navozený odpad a jemu v prípade záplav ohrozuje dom. Zamestnanec Povodia Váhu sa po obhliadke vyjadril, že v uvedenej lokalite nehrozí záplava domu. Poslankyňa Lisová argumentovala, že je tam navozený stavebný odpad.

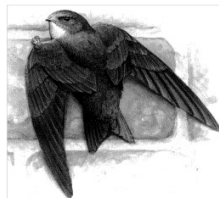
— Daniela Bartošeková sa spýtala, prečo poslanci zvýšili poplatky za miesto predaja, že predajcovia vlastne poskytujú služby pre všetkých obyvateľov a lacnejšie a každý si od nich môže kúpiť tovar dobrovoľne.

— JUDr. Mária Escherová sa poďakovala za vzdanie sa odmien poslancov v prospech divadla Hlavina.

Návšteva z mesta

Pred štyrmi rokmi som po prvý raz pozoroval tmavých vtákov, ktorí rýchlo preleteli s prenikavým krikom podobajúcim sa na „srííí-srííí“. Boli to dážďovníky. Dážďovníky som vždy videl iba v Nitre. Keďže rád pozorujem vtáky, začal som sa o ne viac zaujímať.

Z internetu a z dostupných kníh som sa dozvedel, že dážďovník je u nás len od mája do augusta. Väčšinu svojho života prežije vo vzduchu. Denne nalieta aj tisíc kilometrov. Dokonca aj spí počas letu, vyletí do výšky 3000 metrov a potom plachtí. Hniezda si stavia v štrbinách vysokých domov,

alebo vo vežiach kostolov. Pre mláďatá loví vo vzduchu drobný hmyz a pavúčiky, ktoré zliepa slinami do guľôčok a nimi kŕmi mladé. Mladé odchovávajú za 6 až 8 týždňov, ktoré v tomto čase sú už schopné vytrvalo lietať. Ak nie je dostatok potravy v okruhu hniezda, vtáky odlietajú aj niekoľko sto kilometrov za hmyzom. Mladé dážďovníky vydržia bez jedla aj 10 dní, za ten čas sa spomalí ich pulz, dýchanie, teplota, a tak vyčkajú na potravu. Dospelý dážďovník meria 17-19 cm. Jeho telo sa skladá z malej hlavičky, podlhovastého bruška, kosá-

kovitých krídel a vidlicovitého chvosta. Potravu chytá krátkym, širokým zobákom.

Latinský názov dážďovníka je Apus, čo v preklade znamená beznohý. Tento druh vtákov je charakteristický tým, že má veľmi krátke nožičky oproti telu, preto zo zeme nedokáže vzlietnuť bez pomoci. Prvá pomoc pre nájdeného dážďovníka je dať ho do vedra, do ktorého spustíme uterák od okraja až ku dnu. Vedro treba umiestniť najmenej do výšky 3 m. Ak je vták letu schopný, tak sa po uteráku vyšplhá a odletí.

Dážďovníky sú najaktívnejšie pred dažďom, čo vysvetľuje aj ich meno.

Juraj Goryl

OBVODNÁ SÚŤAŽ DOBROVOĽNÝCH POŽIARNÝCH ZBOROV

Málokto vie, že v našej obci je aj dobrovoľný požiarny zbor (ďalej DHZ). Družstvá sú podľa veku a pohlavia zaradené do troch kategórií: muži, ženy, dorast (pod 19 rokov).

7. júla sa naše družstvá mužov a dorastu zúčastnili na obvodnej súťaži vo Vozokanoch. Na ihrisku sa zišlo celkovo 14 družstiev, z toho len jedno bolo ženské. Boli tam súťažiaci z Radošiny, Vozokán, Lužian, Bziniac, Ardanoviec, Šalgoviec, Nitrianskej Blatnice, Urminiec a Svrbíc.

Najlepšie si počínali naši dorastenci, ktorí v súťaži zvíťazili a vlani dokonca postúpili až do celoslovenského kola. Ich trénerom je Martin Piták. Tréningy sa skladajú z dvoch častí – požiarneho útoku a štafety. Pri útoku treba čo najrýchlejšie spojazdniť hasiacu techniku a hasiť, teda strieľať vodu. V tejto súťaži má družstvo 7 členov. V štafete ich

je po 8 a veliteľ a ich úlohou je prebehnúť postupne určitý úsek a na jeho konci vykonať určenú úlohu, napr. niečo pripojiť. Vyžaduje si to dobrú fyzickú kondíciu. Obvodné súťaže sa konajú jedenkrát ročne a sú postupové.

Okrem toho sa DHZ zúčastňuje na pohárových súťažiach. Na tie sa treba prihlásiť do stanoveného termínu, odsúťažiť s prihlásenými a víťazi získajú pohár.

Súťaže prebiehajú aj v noci, čo má svoj dôvod, lebo požiare vznikajú najmä v noci. V nočných súťažiach nie sú štafetové preteky, ale je ich asi trikrát toľko ako denných. Pomer je asi 10:30. V Radošine sa do DHZ zapája asi 20 mužov a dorastencov.

Dávid Manas

Foto: Pavol Škuta

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

29. júna sme slávnostne ukončili školský rok 2011/2012. Tak ako po iné roky, aj tento rok posledný deň patril odovzdávaniu vysvedčenia a vyhodnoteniu ukončeného roka.

Bolo veľa odmenených detí. A to nás teší. Okrem klasických odmien - kníh, keď triedny učiteľ navrhne troch žiakov za svoju triedu na odmenu za výborný prospech, dochádzku, správanie a aktivitu, odmeňujeme aj veľa žiakov za rôznu mimoškolskú činnosť, pri ktorej reprezentujú našu školu. V rámci Topoľčianskeho okresu i Nitrianskeho kraja patrí radošinská škola k úspešným pre veľký počet súťažiacich i dosiahnuté výsledky. Za takúto úspešnú činnosť boli odmenení mnohí žiaci: V. Laciaková, M. Moravčík, M. Vavřík, D. Praženkova, K. Krajčírová, K. Schlosser, M. Krška, Z. Blahušová, kolektív dievčat – futbalistiek. Odmenení sú aj žiaci, ktorí pripravujú kultúrny program pre obec či školu, prispievajú do školského časopisu.

V máji sa robil zber papiera, ktorý sme tiež vyhodnotili. Celkom sa nazbieralo menej ako po minulé roky - 9 323 kg. K najusilovnejším patrili K. Minárik 1 403 kg, J. Goryl 759 kg, P. Kolárik 647 kg. Drobnú odmenu si odniesli všetci tí, ktorí priniesli nad 100 kg.

Každá minca má dve strany. Platí to aj v škole. Veľa žiakov nám robí radosť, no sú aj takí, ktorí robia vrásky na čele. Na pedagogickej rade bolo udelených veľa riaditeľských pokarhaní, znížených známok zo správania na stupeň dva, tri aj štyri. Pár žiakov príde 28.8. robiť opravné skúšky z rôznych predmetov. Je to nelichotivé, ale počet žiakov porušujúcich školský poriadok je stúpajúci nielen v našej škole.

Počas prázdnin sa v škole usilovne pracuje. Dokončuje sa výmena starých okien za nové. Okrem okien sa v triedach robí nový obklad okolo umývadla a výmena umývadiel. Triedy budú aj vymaľované. Zatiaľ sú prázdniny len v prvej polovici, deti si užívajú voľno, pohodu, oddych, ale ak si spomenú na školu, majú sa na čo tešiť. Učiť sa v nových, pekných triedach je príjemné.

G.b.

Foto: zdroj—webová stránka ZŠsMŠ

Posledné slová patrili už tradične najstarším deviatikom, ktorí sa stretli spolu na pôde školy naposledy. Vyberám z ich príhovoru.

V septembri 2003 sme plní obáv vkročili do triedy a zasadli do lavíc. Po pár týždňoch sme sa oľutovali a škola sa stala naším druhým domovom. Ticho vystriedal chichot ozyvajúci sa z našej triedy. Školský život na prvom stupni sa nám páčil.

Takéto ružové to už nebolo na druhom stupni. Stratili sme právo mať zašpinené ruky od čokolády, skočiť do kaluže... Nastal zlom, prišiel pocit zodpovednosti za samých seba, za svoje činy a rozhodnutia, tiež prišli skúšky a povinnosti. Aj napriek tomu sme si našli čas na bláznovstvá a veľké gestá. Naše plány neznamenalani nič veľké, no nakoniec sme zažili veľkú zábavu. Zážitkov je veľmi veľa, asi najviac z výletov a lyžovačiek, vďaka ktorým sme sa uchránili od učenia. Všetci sme boli anjeli s jedným krídlom, no spoločne sme sa naučili lietať. Vždy, keď sa dalo, podali sme si pomocnú ruku a spoločne stúpali, chytili sme sa každej šance, vytvorili sme si krásne priateľstvá, spoznali samých seba.

Boli sme už a sní, škoda, že sme si to uvedomili tak neskoro. Pocho-pili sme, že ž i v o t s bláznami je naozaj

ťažký, ale určite nám bude chýbať. Mali sme svoj krásny, až neuveriteľne zázračný svet. Je krásne povedať, že tieto spomienky nám nemôže nikto vziať a spolu s nimi sa budeme pretákať životom ďalej. Lúčime sa so slzami v očiach. Naše lúčenie bolí, to znamená, že chvíle ktoré sme prežili tu, stáli za to.

Vaši deviataci

SPOMIENKA NA PÁNA UČITEĽA ALEXEJA KARASA

Dňa 8. júla 2012 by sa bol dožil 100 rokov pán učiteľ Alexej Karas (nar. 8.7.1912 – zom. 20.9.1998). V Národnej škole s roč. 1.–5. v Bzinciach učil 27 rokov a svojím pedagogickým pôsobením výrazne ovplyvnil životné smerovanie niekoľkých generácií svojich žiakov. Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Nitre, Štátny pedagogický ústav v Bratislave. Prvú umiestenku na prácu učiteľa získal do Národnej školy v Radošine, kde pôsobil od 1.9.1937 do 31.1.1939. Potom niekoľko rokov pôsobil v školách nitrianskeho okresu, a to v Dolných Obdokovciach, Žiranoch, Trávnici, Pohraničiach. Od 16.9.1948 získava miesto učiteľa – riaditeľa v jednotriednej Národnej škole v Bzinciach, kde pôsobil až do svojho odchodu do dôchodku 30.6.1975. Pán učiteľ v tých časoch nebol len učiteľom a riaditeľom, ale bol aj „správcom“ celého kultúrneho a spoločenského života

v obci. Len vymenovať jeho aktivity v tejto oblasti je hodné úcty. Nacvičoval kultúrne programy so žiakmi, divadelné hry so žiakmi i dospelými ochotníkmi, určitý čas pôsobil ako organista v ardanovskom kostole, bol tvorcom a realizátorom posledných rozlúčok so zosnulými občanmi obce, metodicky usmerňoval činnosť spoločenských organizácií, ale jeho srdcovou záležitosťou bol dobrovoľný požiarny zbor (bol rozhodcom a skúšobným komisárom okresného zastupiteľstva) a činnosť v Červenom kríži. Bol pri tom, keď sa menila tvár obce – staval sa kultúrny dom, obchod, pohostinstvo, kostol, dom smútku, dažďová kanalizácia, chodníky, zmodernizovala sa budova školy. Svojím pôsobením sa stal neoddeliteľnou súčasťou každodenného života obce, bol pri riešení mnohých závažných situácií v obci, ochotný

pomôcť radou, napísať žiadosť, vyplniť dotazník. Táto spätosť so životom obce spôsobila, že bol veľkým „lokálpatriotom“, ale v tom najlepšom slova zmysle. Túto vlastnosť vstúpil aj svojim žiakom.

Pán učiteľ Karas bol neuveriteľne pracovitý človek, s poctivým prístupom k svojim žiakom, spoluobčanom a ku všetkému, čo robil. Stopa, ktorú zanechal, je viditeľná stále. Zaslúži si, aby bola jeho pamiatka uchovaná čo najdlhšie, veď „Bzinčanom“ zostal aj po svojej smrti. Ak budeme prechádzať okolo jeho hrobu na miestnom cintoríne, vzdajme mu úctu chvíľou ticha, položením kvetu, zapálením sviečky.

Bývalí žiaci: Ing. Marián Ondrejka, vdp. farár Augustín Minarovič, Mgr. Helena Hertelová, foto: archív rodiny

Pán učiteľ Karas v typickom postoji pri katedre, za stolom sedí praktikantka.

ALTÁNOK V MATERSKEJ ŠKOLE

Darčeky dostávame obyčajne k meninám i narodeninám alebo k Vianociam, niekedy len tak. Naša materská škola dostala darček – krásny, hodnotný, drevený altánok, akoby za odmenu ku koncu školského roka. Chcem sa poďakovať všetkým láskavým, ochotným a šikovným ľuďom, ktorí nám pomohli splniť túžbu mať na dvore prístrešok – domček, v ktorom sa môžeme schovať pred nepriaznivým počasím, prudkým slniečkom, ale aj uskutočňovať mnohé aktivity súvisiace s výchovno-vzdelávacou činnosťou detí. Altánok je veľký, priestranný a my dúfame, že bude slúžiť nielen teraz nám, 67 deťom MŠ, ale aj mnohým deťom v nasledujúcich rokoch. Samozrejme, za predpokladu, že nám ho vandali nezničia. Materská škola mala predstavy, určité finančné prostriedky, ale to na vybudovanie altánku nestačilo. Potrebovali sme pomoc. Naša veľká vďaka patrí p. poslancovi R. Štepkovi, ktorý s pomocou a ochotou pani starostky JUDr. Kolbovej zmanažovali samotnú prípravu, zaobstarávanie materiálu a sponzorov na výstavbu altánku. Ďakujeme p. JUDr. Ábelovi za darované drevo, srdečná vďaka p. Milošovi Sigetovi za sponzorsky spracovaný projektový návrh, opracovanie a narezanie dreva a realizáciu prác na streche a ohrade altánku. Ďakujeme tiež bratom F. a M. Mičkovým, p. M. Krajčírovi a p. R. Štepkovi, ktorí vo voľnom čase po sobotách postavili hlavnú konštrukciu altán-

ku, p. D. Gálovi aj p. Frťalovi a tiež vďaka zamestnancom OÚ, ktorí sa postarali o nátery a zhotovenie podlahy v altánku. Práca na altánku v týchto horúčavách bola naozaj náročná a bez pomoci všetkých zúčastnených len so skromnými finančnými prostriedkami by sme altánok ešte tak skoro nemali. Ďakujeme.

Text a foto: V. Kršková

Rodinné stretnutie rodiny Krajčírovej

V tejto uponáhľanej dobe, ktorú žijeme, si členovia rodiny Krajčírovej našli čas a zorganizovali si 16. júna t. r. svoje rodinné stretnutie.

Z manželstva Rudolfa Krajčíra (1901-1972) a Márie, rod. Vajčnerovej (1907-1980), ktorí bývali na „Fundušoch“, sa narodilo osem detí, z ktorých žijú už len traja. Rodina sa neskôr rozrástla o 21 vnúčat, 39 pravnúčat a 6 prapravnúčat.

Aj napriek tomu, že nie všetci sa mohli v tento deň stretnúť naraz, toto stretnutie sa postupne zúčastnilo od dvoch najstarších 82-ročných až po šesťtýždňovú Alžbetku spolu 69 ľudí. Takéto vydarené stretnutie by si rodina Krajčírová chcela ešte v budúcnosti zopakovať.

Iveta Balážiková

Foto: rodinný archív

POMAŠKRŤME SI

Leto je čas, kedy dozrieva rôzne ovocie a často máme problém skonzumovať ho. V dnešnom okienku ponúkame rýchle nepečené dobroty, ktorými potešíte každého maškrtníka.

Nepečený múčnik

2 vrecká piškót, 3 tégly kyslej smotany, 1 téglik šľahačky, ovocie – podľa chuti a možnosti, 4 vanilkové cukry

Vyšľaháme šľahačku a vmiešame do nej kyslú smotanu a vanilkový cukor. Do tortovej formy vložíme celofán, alobal alebo fóliu a naukladáme vrstvu piškót, ovocia a šľahačkového krému. Vrstvy striedame, ukončíme piškótami, ktoré pokvapkáme šťavou z ovocia alebo sirupom. Dáme aspoň na tri hodiny do chladničky stuhnúť, najlepšie na noc.

Tip: Hotový múčnik môžeme ozdobiť šľahačkou a ovocím navrch, či posypať posekanými orechmi.

Hruškové prekvapenie

½ vrecka piškót, ovocná šťava, 4 PL kokosu, 2 menšie dosť zrelé hrušky, 4 PL jahodového džemu, ¾ l mlieka, 1 vanilkový puding, cukor na dochutenie, šľahačka a sezónne ovocie na ozdobenie

Pripravíme si 4-6 väčších pohárov alebo misiek (z uvedeného množstva je možné pripraviť 6-8 menších misiek). Misky vyložíme piškótami, ktoré pokvapkáme ovocnou šťavou a posypeme kokosom. Doprostreď na piškóty položíme polovice olúpaných hrušiek bez jadrovníkov. Ak sú čerstvé hrušky príliš tvrdé, môžeme ich krátko povariť v cukrovej vode. Jamku po jadrovníku v hruške naplníme džemom. Celé zalejeme vanilkovým pudingom. Podávame vychladené, prípadne ozdobíme šľahačkou a ovocím.

Spoločenská rubrika

MÁJ – JÚN 2012

Narodili sa

- * Ella Sedmáková
- * Laura Krajčírová

Manželstvo uzavreli

Mgr. Martina Chlapíková a Marek Kollár
Zuzana Vícenová a Ing. René Hauptvogel, PhD.

Okrúhle životné jubileá

50

Jozef Pánsky
Juraj Pecháč

60

Pavol Balážik
Anna Kršková
Mária Šišková
František Prachár
Ing. Juraj Hadvab
Ing. Viera Benedikovičová

70

MUDr. Helena Mancová
Olga Chromá
Helena Krajčírová

75

Anna Fáziková
Ján Krajčír

80

— —

Pekného veku sa dožili

Miroslav Gábriš – 81 rokov
Johana Ondrejková – 81 rokov
Melánia Ondrejková – 83 rokov
Peter Prachár – 93 rokov

Všetkým Vám prajeme veľa zdravia do ďalších rokov!

† OPUSTILI NÁS

Mgr. Anna Masrnová—57-ročná
Rudolf Ondrejka—57-ročný
Helena Langerová—77-ročná

Spomíname!

Zraz veteránov 2012

Stáva sa už pomaly tradíciou, a som tomu veľmi rád, že začiatok letných prázdnin býva spojený so zrazom veteránov. A nebolo tomu inak ani tohto roku, keď sa nám 7. júla 2012 podarilo zorganizovať v poradí už štvrtý ročník zrazu veteránov v Radošine.

Tradične na futbalovom štadióne TJ ŠK mohli návštevníci podujatia obdivovať hlavne motocykle od najmenejšej Jawy - typ 550, tzv. Pionier, až po tú najsilnejšiu - Jawu 500 OHC, typ 15-02. Ale neboli to len klasické motocykle, ale aj Jawa 350 so sajdkou, skúter ČZ 175, typ 502, dva Velorex, štyri osobné automobily a dokonca jeden traktor Zetor 30 pána Petra Brezinu z Radošiny.

Akciu podporili:

- Obecný úrad Radošina •
- Rýchle občerstvenie A1 – Alena Bečková •
- Pestovateľská pálenica – Peter Naňo •
- Autoservis Pavol Krajčír •
- Ematech Radošina •
- JUaRO Behynce •
- AZ Auto Piešťany •
- Kovovýroba Dušan Gál •
- Elektrorevízie Ivan Kolka •

Život v obci

Leto nám pripravilo naozaj horúce chvíle. Prázdné ulice, sem – tam počuť šplachot vody z dvorov, kde si ľudia spríjemňovali a ochladzovali chvíle v bazénoch. Žalúzie posťahované pred prenikaním teplých lúčov a horúceho vzduchu. Život v obci sa akoby zastavil. Občania sa pohybovali po uliciach len za cieľom nákupu, či v podvečerných hodinách ovlažiť sa niektorou z miestnych zmrzlín. Spomalený život sa nám len zdal. Mnohé organizácie pracujú a spoločensky sa zapájajú do života. Usilovní muži z Poľovníckeho združenia Havran neustále zveľaďujú svoje priestory, ale i širšie okolie. Upravujú areál, pripravujú plochu pre vybudovanie amfiteátra. Uskutočnenie tejto náročnej stavby prinesie občanom veľa krásnych chvíľ. Všetky tieto namáhavé práce robia vo svojom voľnom čase. Hoci futbalistom

V sprievodnom programe vystúpila hudobná skupina Ontário z Topoľčian a domáci spevácky súbor Radošania pod vedením pani G. Cvikovej.

Ďakujem všetkým, ktorí sa nezištne podieľali na príprave a uskutočnení tohto stretnutia a sponzorom za materiálnu a finančnú pomoc.

Juraj Helbich

Foto: Milan Kaffka, ml.

skončila sezóna v polovici júna a nová sa ešte nezačala, ani tí nezaháľajú.

Vzorne sa starajú o ihrisko, ktoré využíva veľa detí a mládeže z obce. Výbor pripravil pre hráčov opekačku a guláš, kde vyhodnotili svoju činnosť. Robia drobné stavebné práce v klubovni, bez ktorých by nemohla odštartovať ďalšia sezóna. Veteráni spríjemnili chvíle občanom už štvrtým ročníkom stretnutia veteránov. Prijemná hudba pritiahla mnohých priaznivcov zábavy. Nechýbal guláš a program pre deti. Naša počtom asi najmenšia organizácia Únia žien sa zúčastnila brigády a vyčistila pomník padlým hrdinom a okolie. Spevácky súbor Radošania robí dobré meno široko – ďaleko a svojím programom spríjemňujú nejednu akciu v obci. Priaznivci dobrého vína mali možnosť ochutnať kvalitné vína z našej vinice na tradičnej ochutnávke vína.

Stále sa vám zdá, že sa v obci nič nedeje?

G. Bahelková

KONIEC DOBRÝ – VŠETKO DOBRÉ!

Aj takýmito slovami by sa dal charakterizovať koniec súťažného ročníka 2011/2012 v našom športovom klube v Radošine.

A-mužstvo dospelých hrajúce v 5. lige – Západ na teritóriu oblastných futbalových zväzov Topoľčany, Trnava a Senica bolo v priebehu celej súťaže poznamenané zlým začiatkom, keď v prvých desiatich jesenných kolách nezaznamenalo žiaden bodový zisk. Zásadný zvrat prišiel až po výmene hrajúceho trénera, keď Ľubomíra Bartošeka (napriek všetkému mu patrí vďaka a uznanie) nahradil Maroš Rosival. Oslabený výbor si musel kliesniť cestu takpovediac od Adama, pretože to radošínske slávne mužstvo sa nachádzalo na samom dne ligovej tabuľky.

Vďaka enormnému vypätiu síl celého kolektívu a množstva svedomito odtrénovaných hodín sa A-mužstvo pozviechalo a so športovým prehľadom si zachovalo na ďalšiu sezónu ligovú príslušnosť, keď v samom závere bodovalo v Hlohovci, doma v prekrásnom zápase porazilo Križovany 4:2 (tie sú v tabuľke pravdy na druhom mieste) a na horúcej pôde v neďalekých Jacovciach dokonca po vynikajúcom kolektívnom výkone vyhralo 1:0. Číže koniec dobrý – všetko dobré!

To však nie je všetko, čo bolo, prípadne je v našom ŠK dobré. Najväčšiu radosť a výbornú propagáciu radošínskeho futbalu predviedlo naše dorastenecké mužstvo pod svedomitým vedením trénera Ladislava Krajčíra. Suverénnym spôsobom zvíťazilo vo svojej A-skupine v majstrovstvách okresu Topoľčany a potom vo finále zdolali aj víťaza B-skupiny – Urmince a stali sa tak majstrami okresu (a to už druhýkrát po sebe). Prekrásne sady modrých dresov, ktoré im daroval Oblastný futbalový zväz TO už zdobia skladové priestory našej klubovne, ale s prednostným právom obliekania a reprezentovania našej obce v tomto športe.

Ani tento okresný úspech nie je tým všetkým dobrým na konci. To najkrajšie, čo dokázali naši dorastenci, pretože ako víťazi dostali znova pozvanie na turnaj víťazov oblastných futbalových zväzov Prievidze, Trenčína, Považskej Bystrice a Topoľčian do Trenčianskeho Jastrabia. Tu po sérii dobrých výkonov suverénne zvíťazili vo

všetkých štyroch zápasoch so skóre 17:3. Okrem krásneho pohára pre víťaza si do svojej vitríny uložia sošky za najlepšieho brankára – náš Martin Rybníkář (výbor i všetci spoluhráči mu touto cestou želajú všetko najlepšie k osemnástym narodeninám) a za najlepšieho strelca náš Miroslav

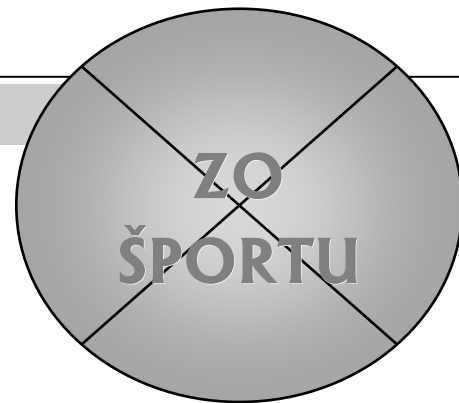

Horváth. Len vďaka lobingu domácich usporiadateľov si sošku za najlepšieho hráča turnaja neodniesol náš Tomáš Vičan, ale domáci hráč, ktorý mal na ňu právo asi tak piaty v poradí.

Pri tejto príležitosti však najväčšia vďaka patrí OÚ Radošina, pretože bez zabezpečenia ekonomickej pomoci a osobných automobilov by sme o skvelých víťazstvách mohli len snívať.

Naša veľká vďaka patrí až štyrom rodinám (Kratochvíl, Minárik, Hlavenka, Kampos) našich futbalových nádejí, ktorí pomáhajú

s odvozom a organizovaním detí na zápasy. Pripomínam, že nezaostávame ani v týchto „malých“ súťažiach, pretože má-

me najlepšieho strelca okresu v kategórii mladších žiakov s dvadsiatimi strelenými gólmi – Tomáša Žureka. Blahoželáme! A to je už naozaj koniec dobrý – všetko dobré. Opäť začíname 5. augusta 2012.

Ing. M. Beňo, predseda TJ ŠK Radošina

Foto: Pavol Škuta

